

Přepis video přání našich Oblátů, Vánoce 2020

Milí přátelé,

Jako duchovní správci Plaska, Manětínska, Dolnobělska a Ledicka se právě v tomto čase každoročně s mnohými z vás setkáváme na tzv. půlnočních. To samozřejmě letos vzhledem k situaci a jejím omezením možné není, a tak bychom se s Vámi rádi setkali alespoň tímto způsobem. Když se mi křesťané připravujeme na Vánoce, tak ve svých domovech a kostelích zapalujeme na adventním věnci postupně svíce, a přitom si čteme úryvky z Bible, které z větší části mluví o poušti. Vyprávějí příběh o tom, jak se před více než 2 000 lety obyvatelé Jeruzaléma a širokého okolí vydávali na poušť, aby tam připravili cestu zachránci (oni mu říkali mesiáš – spasitel). Podle jejich představ je měl zachránit především od římské nadvlády, ale ve skutečnosti měl tento mesiáš přijít jako ten, kdo člověka zachrání v celistvosti. Kdo ho zachrání od strachu, od zla, zachrání ho od smrti – kdo mu přinese plnost života, plnost radosti a lásky. A na něj čekali na poušti. Proč na poušti? Poušť jistě není místem pro život, a už vůbec ne pro plnost života. Ale poušť je místem proměny. Poušť je místem, kde se člověk ocitá před sebou samým takový, jaký je. Kde se dotýká pravdy o sobě, protože se zbavuje všech opor. Všech vnějších opor a často i vnitřních. Na poušti člověk zakouší, že je křehký, slabý, že má svá omezení – prostě že to v životě nedává. Jedinou oporu, kterou na poušti člověk má, je písek, a ten je tekutý, a tak mu protéká mezi prsty. A tak právě na poušti se člověk může paradoxně nejsnáze setkat s druhým člověkem, kterého potřebuje. Nejsnazším způsobem se může setkat se zachráncem, protože si uvědomí, že není ten soběstačný „borec“, i když si to třeba o sobě dlouhá léta myslel. A my jsme na té poušti vlastně už téměř rok. I my jsme v tomhle roce ze dne na den přišli o všechny své jistoty a o všechny své opory. I nám se jako domeček z karet zborilo to, na co jsme ještě včera spoléhali, a to, co bude zítra, vlastně ani netušíme. Mnozí z nás zakoušeli, a možná ještě zakouší osamocenost, jiní mají strach z toho, jestli finančně vyjdou, a všichni se ptáme, kdy už to skončí. A uvědomujeme si, že nás nezachrání ani naše síla, ani náš rozum není všemohoucí, že nás nezachrání ani naše tituly, nebo dvě auta v garáži. A jsme v tom všichni. Nejen u nás doma, ale v celém světě. Paradoxně tato situace bolesti z nás činí jednu velkou rodinu. A právě uprostřed toho zmatku, uprostřed této bolesti se jako ti jeruzalémští obyvatelé před 2 000 lety i my můžeme připravit na příchod zachránce. I my jsme právě v této situace připravení na proměnu. Na setkání s druhým člověkem. Jsme připravení pomoc nabídnout, i pomoc přijmout, jsme připravení své životy sdílet, jsme připravení přijmout i svou slabost a své pády, protože jsme na tom všichni úplně stejně. O letošních Vánocích jsme opravdu připravení na setkání se zachráncem.

Z evangelia podle Lukáše:

¹V těch dnech vydal César Augustus nařizení, aby v celé říši proběhlo sčítání lidu. ²(Toto sčítání proběhlo předtím, než se Quirinius stal správcem Sýrie.) ³Všichni se tedy šli dát zapsat, každý do svého města. ⁴I Josef z Galileje se vydal z města Nazaret do Judska, do města Davidova zvaného Betlém (protože byl z domu a rodu Davidova), ⁵aby se nechal zapsat se svou snoubenkou Marií, která byla těhotná. ⁶Když tam byli, Marii se naplnil čas k porodu ⁷a porodila svého prvorozeného syna. Zavinula ho do plenek a položila do jeslí, protože v hostinci pro ně nebylo místo.

⁸V tom kraji byli pastýři, kteří pobývali pod širým nebem a drželi noční hlídky u svého stáda. ⁹Vtom před nimi stanul Hospodinův anděl a ozářila je Hospodinova sláva. Hrozně se vyděsili, ¹⁰ale anděl jim řekl: „Nebojte se! Hle, zvěstuji vám velikou radost pro všechny lidi. ¹¹Dnes se vám ve městě Davidově narodil Spasitel – váš Mesiáš a Pán. ¹²A toto vám bude znamením: najdete děťátko zavinuté do plenek, ležící v jeslích.“ ¹³A s tím andělem se hned objevilo množství nebeských zástupů takto chválících Boha: ¹⁴„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“

Milí přátelé,

plzeňská diecéze si právě na tento rok vybrala jako své motto heslo z Bible. Heslo, které se ukázalo být výstižné pro tuto dobu, kterou prožíváme, a to: Nebojte se. Někteří říkají, že slova „Nebojte se“ se v Bibli objevují přesně 365x, tedy na každý den v roce. Přejeme Vám, abyste se nenechali paralyzovat strachem, ale zaměřili se na ty každodenní radosti, které jsou mnohdy velmi všední až neviditelné, aby nám úplně neunikly.

Radostné a pokojné Vánoce!

Vaši obláti